

Men jeg troer ogsaa, at det for en stor Deel ligger deri, at det Arvesæfte, der findes der, for en stor Deel hidrører fra en forældet Tid, og som Følge deraf indeholder Bestemmelser, som gjøre, at de nu ikke behage Folket. Naar man idag har søgt at gjøre denne Sag, om jeg saa maa udtrykke mig, noget odys ved at sige, at Lehnbesidderne dog kunde gjerne afholde disse Beføstninger for Bedkommende, naar de derimod beholde Jagtretten, som de saa meget skulle ynde, da forekommer det mig, at det Spørgsmaal om, hvorvidt man skal beholde Jagtretten eller ikke, for Fremtiden ikke henhører under nærværende Sag. Naar det Spørgsmaal fremkommer om Jagtrettens Frigivelse, skal jeg visseelig være blandt dem, der stemme for, at Sligt ikke kan forbeholdes for Fremtiden, og jeg tvivler ikke om, at vi kunne vente os denne Lov, inden vi stilles fra hinanden, naar det Næremaal, for hvilket vi ere valgte til Rigsdagen, er omme, og at vi saaledes ville erholde en saadan Lovbestemmelse. Man bør altsaa ikke af denne Grund modsætte sig ogsaa ved dette Middel at bidrage til Selveien- doms Fremme, da det er temmelig vist, hvad man jo ogsaa hører vægtige Stemmer udtale sig for, at dette Duffe næres ikke saa meget hos Godseierne som hos Bønderne. Jeg maa nemlig bede bemærket, at i Reglen bruge Godseierne at overlade Omkostningerne til Kjøberne; det er altsaa især Kjøberne, der faae Fordeel af nærværende Forslag, og derfor skulde jeg vedblivende anbefale dette Ændringsforslag, uagtet jeg, som jeg tidligere har yt- tret, for mit personlige Bedkommende ikke yn- der Arvesæfte og ikke kunde finde mig foranle- diget til at afhænde til Arvesæfte.

Skoledorstander Sørensen: Jeg skulde gjerne anbefale det stillede Ændringsforslag, dersom jeg troede, at det kunde være af nogen væsentlig Indflydelse med Hensyn til Arvesæf- tes Fremme, men jeg troer det for mit Bed- kommende ikke; thi, om ogsaa Lovgivningen indeholder den foreslaaede Begunstigelse, troer jeg dog ikke, at den synderligt vilde bidrage til at fremme en Indretning, som Bøndestanden ikke ynder og rimeligviis heller ikke paa ret mange Steder vilde gaae ind paa. Dersom denne Besiddelsesmaade var saa priisværdig og

fortræffelig, som den paa en smut og fuldstæn- dig Maade blev skildret af den ærede femte Landstingsmand for Kjøbenhavn (Ørsted), vilde den vistnok allerede have været meget mere udbredt, end den er, og den vilde sikker- lig ikke været tilbagevisti paa flere Steder i Landet, som skeet er i de senere Aar. Jeg troer ogsaa, at den senere Tids Erfaring der- for aldeles modsiger hele den smukke Theorie, som er opstillet om det Priselige og Herlige i Ar- vesæfteindretningen, og af denne Grund finder jeg, at jeg hverken bør anbefale eller stemme for Ændringsforslaget.

Solberg: Jeg skal ikke indlade mig med den ærede anden Landstingsmand for Kjøben- havn (Treschow), om enten han eller jeg er den største Elsker af Friheden. Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at, naar han har yt- tret, at det er et Tidens Tegn, at mange Mennesker ansee for Folkets Mening, hvad der blot er deres egen individuelle Mening, da troer jeg ikke, at det er noget Charakteristisk for den Tid, vi leve i, men jeg troer, at det er det for alle Tider, og jeg troer ikke, at det er Charakteristisk for noget enkelt Menneske, men, at det er det for Menneskene i Almindelig- hed, at de gjerne vilde antage for den almin- delige Mening det, som de selv ynde, og an- tage; at det, jeg har fremført, imidlertid ikke er saa aldeles ubegrundet, som det ærede Med- lem synes at antage, vil jeg søge at bevise derved, at jeg skal tillade mig at gjøre opmærk- som paa, at, da der var Tale om at indrømme visse Begunstigelser til Lehnbesidderne, for at afhænde deres Fæstegods, saa vedtog Thinget ved sin Majoritet, at disse Begunstigelser ikke skulde tilstaaes Lehnbesidderne, naar de vilde bortarvesæfte deres Gaarde, saa at, naar jeg har talt om, at denne Besiddelsesmaade ikke er yn- det blandt Folk, saa havde jeg nogen Beretti- gelse dertil, siden Folkets Repræsentanter ved sin Majoritet har afgivet sin Stemme for det, jeg har sagt. Det ærede Medlem har end- videre udtalt, at det var ikke passende, at jeg havde brugt Ordet „Præmie“, men han har selv brugt Ordet „Begunstigelse“. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke er en saa fin Sproggrand- sker, at jeg kan see, hvilken stor Forfæls- skulde være mellem disse Udtryk, saa at det